

PONEDELJSKI
 SCOVENECE

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
 Telefon št. 2050 in 2996. — Rokopisi se ne vračajo
 Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6
 Poštni ček račun. Ljubljana 15.179.
 Telefon št. 2549

Pakt Francija - Italija - Mala zveza:

Deset let miru v Podonavju ...

Predlog francoske vlade, ki ga lahko sprejmejo vse podonavske države - Začetek novih pogajanj

Pierre Laval

Paris, 11. nov. TG. Danes je odpotoval nazaj v Rim francoski poslanik grof de Chambrun z vsemi potrebnimi navodili za nadaljevanje pogajanj za sporazum med Italijo in Francijo oziroma med Italijo in državami Male zveze. Grof de Chambrun je bil večkrat pri francoskem zunanjem ministru Lavalu, ki se je odločil, da nadaljuje politiko svojega predhodnika Barthouja, v kolikor tiče sporazuma z Italijo. Pogajanja, ki so se do zdaj vodila med italijansko in francosko vlado glede medsebojnega sporazuma, kakor glede sporazuma o podonavskih državah, niso prinesla nobenega vidnega uspeha. Zaloigra, ki se je odigrala v Marseilleu, je ovirala njihov razvoj v veliki meri, tako da se danes lahko reče, da bi bilo vprašanje sporazuma z Italijo mnogo bolj zrelo, če bi ne prišla vmes žalostna smrt jugo-slovenskega

kralja in francoskega zunanjega ministra. V tukajšnjih političnih krogih, ki so dobro obveščeni, zatrjujejo, da je zunanji minister Laval dal nalog francoskemu poslaniku v Rimu grofu de Chambrunu, naj predlaga podpis sporazuma, ki bi ga podpisale Francija, Italija in države Male zveze in ki bi za dobo desetih let jamčil za obstoj dosedanjega političnega reda v srednji Evropi. To se pravi z drugimi besedami, da Francija predlaga Italiji podpis pakta, ki bi trajal deset let in ki bi zajamčil državam Male zveze kakor tudi Avstriji in Madžarski neoviran obstoj dosedanjih meja. V francoskih diplomatskih krogih poudarjajo, da bi takšen pakt Italija prav lahko podpisala, ker prav v ničemer ne nasprotuje italijanskim obveznostim napram Madžarski. Italija se je napram Madžarski obvezala, da bo podpirala njene revizionistične želje. Pakt, ki ga predlaga Laval v imenu Francije, bi madžarskim revizionističnim

željam prav nič ne nasprotoval, marveč bi jih samo za dobo desetih let odložil. Mussolini bi takšen pakt prav lahko podpisal in bi s tem prav nič ne zalil odnose med Italijo in Madžarsko. Nasprotno, Madžarska bi s tem po mnenju Francije le še pridobila, ker bi si lahko izgovorila zaščito svojih narodnih manjšin v Romuniji in v Češkoslovaški. V francoskem zunanjem ministertvu pravijo, da obstoji tudi na Madžarskem in sicer med vplivnimi vladnimi krogi struja, ki bi si sporazum, kot si ga zamišlja francoska diplomacija, od srea želela. Saj je v madžarskem parlamentu nedavno padla beseda: Kaj pa nam koristi vse to napihovanje za revizionizem, če nam bodo pa med tem uničili naše narodne manjšine! Boljše sporazum, ki nam bo ščitil obstoj narodnih manjšin. Francoska diplomacija tudi trdi, da bi desetletni pakt, ki bi jamčil dosedanja politični red, brez velike težave premostil vse nesporazume, ki obstojajo med Italijo in Jugoslavijo.

16 letnica premirja

v Belgradu

Belgrad, 11. nov. m. Proslava dneva miru se je, kakor po vseh ostalih mestih v državi, izvršila zelo slovesno tudi v našem prestolnem mestu. Že zarana so se pomikale velike množice meščanstva na vojaška pokopališča ter tam polagale cvetje na grobove padlih vojakov. Ob enajstih dopoldne so sirene v vseh belgradskih tovarnah ter na ladjah na Donavi in Savi javile, da je nastopil trenutek, ko naj vsi z globokim molkom počastijo spomin nesrečnih žrtev svetovne vojne. V tem trenutku je v mestu obstal ves promet. Istočasno se je opravil pred spomenikom branilcev Belgrada na pokopališču običajni pomen, ki ga je opravil pravoslavni škof dr. Vujić. Nj. Vel. kralja Petra II. je zastopal pri tej tužni slovesnosti polkovnik Milorad Radović, predsednika vlade pa šef centralnega presbira dr. Luković. Navzoči so bili tudi vojaški atašaji iz raznih poslaništev. Po cerkvenem opravilu je imel škof dr. Vujić daljši spominski govor, v katerem se je spominjal vseh padlih vojakov, nato pa tudi našega tragično umrlega kralja Aleksandra I., ki je z navadnimi vojniki rano ob ramih branil sleherni ped naše domovine in izkusil vse strahote vojne. Oduš se so vsi navzoči podali na italijansko vojaško pokopališče, potem pa na francosko, kjer je opravil molitve za padle vojake p. Privat, ki je imel nato tudi daljši govor, v katerem se je spominjal težkih dni slavne pre-

v Parizu

Pariz, 11. nov. c. Ves Pariz je danes naj-slovesneje proslavil 16. obletnico premirja. Vsa poslopja so v zastavah in mnogo je še črnih zastav, ki so bile izobešene po Parizu večer ob tridesetdnevnici smrti blagopokojnega kralja Aleksandra. Danes so ves dan romale množice ljudstva na grob Neznane junaka pod Arc de Triomphe. Ob 11 je prišel predsednik republike z svo vlado in s predsednikom obeh zbornic. Takoj nato je ves Pariz dve minuti molčal v spomin žrtev svetovne vojne. Nato se je vršila parada čet pariške garnizije, ki je šla od slavaloka do Trga Concordie. Popoldne so priredile proslave premirja organizacije in društva in so se okoli slavaloka zbrali pripadniki organizacije »Ognjeni križi«. Polkovnik de la Rocque je mel daljši patriotični govor. Ob istem času pa se je okoli spomenika revolucije na Trgu Bastille zbralo 26 organizacij bojnikov, ki so manifestirali proti fašizmu in proti vojni nevarnosti. Izrečenih je bilo več govorov v tem smislu. Nato so ti bojevniki priredili defile ob Bastille do Concorde in nosili poleg trikolor še napise in letake proti šovinizmu in mednarodnemu sovražstvu. Tudi ta defile se je izvršil v največjem redu.

v Londonu

London, 11. novembra. b. Danes dopoldne je bil na slovesen način proslavljen po vsej Angliji dan, ko je bilo sklenjeno premirje. Posebno so slavila ta dan angleška pristanišča, kjer so vse ladje, cerkve in tovarne v spomin na konec vojne istočasno zazvonile in zatulile. Posebno svečana je bila proslava v Kenolthau in Whitehallu. Kralj Jurij je položil v Londonu venec na spomenik neznane vojaka v spremstvu princa od Walesa, vojvoda Yorka in princa Arturja od Connaughta. Kraljeva družina pa je gledala svečanost iz oken palače notranjega ministristva. Sinoči je angleško radijsko društvo priredilo poseben večer v spomin svetovni vojni. Na pro-

Ozadije odstopa dr. Nouackha

Vendarle Heimwehr...

Odpor katoličanov je prisilil do odstopa predsednika drž. sveta

Dunaj, 11. okt. TG. Dunajčani še danes ne morejo razumeti, kako je prišlo do ostavke, ki jo je podal novoimenovani predsednik državnega sveta, najvišje politične ustanove v novi stanovski Avstriji, g. dr. Nouackh. Ponekod se je razširilo mnenje, da Nouackh ni bil cerkveno poročen in da je njegovo imenovanje povzročilo velik skandal v katoliških vrstah, kjer so voditelji izjavili, da ni treba kršč. stanovske države, ki jo naj vodijo ljudje, ki živijo v krščevem nasprotju s krščanskimi načeli družine in družbe. Ali naj konkubinariji vladajo krščansko stanovsko Avstrijo? so se ponekod izjavljali. Toda sedaj izgleda, da ta očitek ni pravičilen in da je bil vzrok Nouackhove demisije članek, ki je izšel v glasilu Heimwehra pod naslovom »Na poti v fašistično državo,« kjer pisec podčrtava dejstvo, da je predsednik državnega zbora

Nouackh stoodstoten heimwehrovec, da je potem-takem novoimenovani državni svet 40 odstotno v rokah Heimwehra, ki koraka dosledno naprej do popolnega prevzema državne oblasti v svoje lastne roke. Nouackh sam odtehta tisto peščico krščanskih socialcev, ki da so se se vrinili v državni svet. Ta članek je vzbudil velikansko senzacijo v javnosti, ki je bila dozdaj mišljenja, da je Nouackh krščanski socialce in ne himwehrovec. V krščansko-socialnih krogih je nastalo razumljivo razburjenje, ki je prisililo novoimenovanega predsednika, da se je rajši potegnil nazaj, kakor, da bi še povečal s svojo prisotnostjo napetost, ki itak že vlada med krščanskimi socialci in med Heimwehrom v notranjosti patrijotične fronte. Za njegovega naslednika je bil danes imenovan veleposestnik grof Hoyos.

Duhovna skupnost Avstrije in Nemčije

Dunaj, 11. okt. TG. Nemški poslanik von Pappen, ki je zaključil svoje propagandno potovanje po Avstriji, je danes sprejel v poslopju nemškega poslaništva zastopnike inozemskega tiska, ki jim je izjavil, »da revolucija, ki spreobrača in spreminja svet, hitro napreduje. Mi smo zelo, zelo daleč od trajne trdnosti in moramo danes bolj kot kdaj prej biti pripravljeni, da se borimo za to, da bo nemško ljudstvo, nemško pleme, nemški duh, obdržal svojo veljavo. Mi Nemci in Avstrije imamo skupne naloge, ki jih moramo le skupno vsiti. Vam so povedali, da spada avstrijsko vprašanje k najvažnejšim vprašanjem, od katerih je odvisna srečna bodočnost Evrope. Tudi jaz sem tega mnenja. A Vam so pripovedovali, da strši nad Evropo vpra-

šanje Anschlusa. Jaz imam nalogo, da Vam povem, da za nas Nemce iz Nemčije in za nemško vlado vprašanje Anschlusa ne obstoja. Tega izraza nemška zunanja politika ne pozna, kakor tudi ne pozna organizacija avstrijskih narodnih socialistov. Nam je glavno to, da ustvarimo duhovno skupnost Nemcev v Avstriji in v Nemčiji, da obdržimo narodno edinstvo in sodelovanje duha, ki ustvarja in bogati skupno nemško kulturo. Vse drugo so za nas sporedna vprašanja. Mislim, da je ni sile ne v Nemčiji, ne v Avstriji in nikjer na svetu, ki bi nam Nemcem v Nemčiji in Avstriji mogla zabraniti, da zgradimo enotno kulturno skupnost in zedinjenost nemškega ustvarjalnega genija, ki bo preosnoval Evropo in bo postal tvoril velike svetovne kulture v bodočnosti.«

Pretresujoč prizor nad dunajskim letališčem

Padel je iz višine 3000 metrov in med padanjem po radiu pripovedoval svoje občutke

Dunaj, 11. nov. Tg. Sinoči je doživelo več tisoč gledalcev, ki so se zbrali na dunajskem letališču v Aspernu, velikansko senzacijo, ki ji je v zgodovini letalstva le malo primerov. Letalec Schiermandel se je dvignil v svojem letalu več tisoč metrov visoko ter je pred svojim poletom izpovedal, da se bo vrغل v posebnem letalskem padalu z višine 3000 m ter da bo med padanjem neprestano s pomočjo radija pripovedoval svoje občutke. In zares, komaj je Schiermandel prišel 3000 m visoko, je v svojem svojevrstnem padalu zapustil letalo ter se vrغل v globino. Poslušalci so strme pričakovali, kdaj bodo zaslišali glas padajočega drzneža. Ni bilo treba dolgo čakati. Padajoči letalec je ohranil popolno prisotnost duha ter je po oddajni radijo postaja, ki jo je imel privezano na svojo telo, ves čas svojega padanja pripovedoval o občutkih, ki ga obdajajo, o vtisih, ki jih doživlja in o čustvih, ki ga navdajajo. Ko

je bil še 1000 m visoko, ga je zgrabil s padalom vred močan veter in ga je odnesel daleč od letališča. Letalec je po radiju vse to pripovedoval ter celo izrekel bojazen, da bo padel na tla in se smrtno ponesrečil. Gledalci na letališču so z grozo in strahom opazovali letalca, kako ga je zaneslo tik nad žicami daljinovoda visoke napetosti, ter ga poslušali, kako je pripovedoval, da se je komaj z vsemi silami rešil grozeče nesreče. Toda nenkrat se je padalo zamešalo v omrežje daljinovoda, letalec je po radiju še enkrat zavpil na pomoč, nakar se je padalo vnelo, zagorelo v visoko proti nebu vihrajočih plamenih ter sledilci treščilo, vse v ognju, na tla, kjer so nato našli pogumnega letalca vsega ogorelega, a še pri življenju. Zdravniki so mnenja, da bodo njegovo življenje še mogli rešiti, tisočeri gledalci te žaloigre pa so se vrnili domov, ne želeč si, da bi še enkrat pasli svojo radovednost nad podobnimi prizori.

Novi francoski ministrski predsednik Flandin med časnikarji

Prosvetni stiki med Ljubljano in Mariborom

Razstava mariborskega umetniškega kluba „Brazda“

Razstava mariborskih umetnikov, združenih v klub »Brazda«, ki se je danes na slovesen način odprla v Jakopičevem paviljonu, pomenja za obe mesti, tako za Ljubljano, kakor tudi za Maribor, lep in pomemben kulturni dogodek, saj so se na ta način udeležili umetniške in duhovne vezi med obema slovenskima mestoma. Navzočnost številnih odličnikov pri otvoritvi daje temu še poseben poudarek. Pri otvoritvi, ki je bila danes ob 11. so se zbrali med drugimi: zastopnik pokrovitelja razstave pomočnik bana dr. Pirkmajerja prosv. šef prof. Josip Breznik, dalje ljubljanski župan dr. Puc, gospa ministrica dr. Novakova, višji državni pravdnik dr. Grasselli, finančni ravnatelj dr. Valjavec, senator dr. Rožič, skoraj vsi ljubljanski umetniki s predsednikom svojega društva prof. G. A. Kosom in seniorjem mojstrom Jakopičem ter drugo odlično gospodo. Mariborske umetnike sta zastopala Karel Jirak in Anton Trstenjak.

Mesto zadržanega predsednika Narodne galerije dr. Windischerja je zbrano gospodo pozdravil

prof. dr. Fran Stele,

ki je izjavil:

»V prijetno dolžnost si štejem, da v imenu Narodne galerije kot oskrbovalke tega paviljona prisrčno pozdravim mariborske slikarje, ki so pod naslovom »Brazda« pod protektoratom gospoda podbana priredili današnjo razstavo.

Dejstvo, da nastopa danes v središču slovenskega kulturnega življenja kar cela, svojih ciljev si svesta skupina mariborskih slikarjev, je tem bolj razveseljivo, ker se je malo pred vojno že kar zdelo, da bo Maribor kot slovensko kulturno žarišče kmalu odmrli. Zadnjih petnajst let življenja tega važnega obmejnega mesta pa nas ni prepričalo samo, da je znalo ohraniti to, kar so v zgodovinskem društvu v najbolj neugodnih razmerah osredotočili najbolj idealni slovenski kulturni delavci takratne Stajerske, ampak, da ima to mesto tudi izredno ambicijo, postati ugledno kulturno središče na skrajni severni meji naše države. Prav posebno se mi zdi dejstvo, da kaže to izrazito obmejno trgorsko središče predvsem željo, da postane metropola slovenske duhovne kulture. Muzej, Studijska knjižnica, Mestni muzej in z vsemi temi tako ozko povezani »Časopis za zgodovino in narodopisje« postajajo zavodi in ustanove, ki tekmujejo z najboljšimi v Jugoslaviji. Poleg njih pa sta prav področji besedne in slikarske umetnosti tisti, kjer vseh teh petnajst let čutimo, kako se sunkoma uveljavlja želja po samostojnem življenju in izražanju. Zadnji čas je, da Ljubljana prizna te napore in poišče pot do bolj živahne izmenjave kulturnih uspehov med obema središči. Razstava »Brazda« naj bo samo uspešen začetek!

Razstavo je vzeli pod zaščito zaslužni pospeševalci kulturnih stremenj na naši severni meji gospod podban dr. Pirkmajer, čigar zastopnika v imenu Narodne galerije toplotno pozdravim in ga prosim, da jo odpre! Prečital je nato še toplotno pozdravno brzojavko zadržanega dr. Windischerja.

G. Karel Jirak se je nato zahvalil podbanu za pokroviteljstvo, dr. Steletu pa pozdravne besede in ravnatelju Zormanu za skrb in vnuemo, s katero je prevzel aranžman te prireditve. »V obsejnem Mariboru imamo nalogo, propagirati našo narodno umetnost, zato nam je moral-

na in gmotna podpora odločujoči ljubljanskim činiteljem zaželjena in tudi potrebna. Dobro bi bilo, da bi gospodje tovariši vsaj vsako leto v močnih skupinah razstavili v Mariboru, ker je ravno ob meji vsaka kulturna prireditev velike važnosti.

Prosvetni šef prof. Breznik je opravičil g. podbana, nato pa imel primeren govor o pomenu umetnosti in proglasil razstavo za odprto. Občinstvo si je nato ogledalo razstavo.

Razstava je zelo bogata in obsejna, saj obsega okoli 150 umetnin. Razstavljajo slikarji:

Pol milijarde Din je poneveril

Država plačuje podjetju 4 krat več, kot je sprejela

Rouen, 11. nov. o. Tukaj so danes odkrili ogromen korupcijski škandal, ki gre v stotine milijonov frankov. Zapletenih je mnogo višjih uradnikov ministrstva javnih del. V Rouenu je ministrstvo delo za nekaj let dokončavalo regulacijo Seine in pristanišča. Za to regulacijo je bilo predvidenih izdatki za 2 milijardi frankov. Sedaj je pa nadzorna komisija ugotovila, da so uradniki samo na papirju dobavljali razni material in pri tem oškodovali državo za več kakor 100 milijonov frankov. Policija je danes izvedla že več aretacij.

Nemčija se vrne v ZN

London, 11. nov. c. Hitlerjev odposlanec von Ribbentrop bo jutri sprejel pri ministru Eden. Londonsko časopisje je zelo začudeno nad dejstvom, da je Ribbentropu uspelo, da v nekaj dneh izposlovati ta sestanek, dasi je pred dnevi, ko je prišel v London izjavljal, da je prišel povsem zasebno. Zato zaključuje časopisje se naprej in trdi, da je položaj že toliko razčiščen, da bo Nemčija v najkrajšem času zaprosila za popolni vsprejem v Društvo narodov, če ji Anglija izpolni popolno enakopravnost v oboroževanju. Ker našelna izjava velesil v tem smislu že obstoja, bi sedaj Anglija izvedla le tehnično pripravo, kar bi se doseglo s pogajanjimi običajni diplomatski potomi, ki bi jih izvedla Anglija.

4500 delavcev stavka

Rouen, 11. nov. c. Tukaj je danes izbruhnil velik medni spor v tekstilni industriji. Vsi tekstilni delavci so se danes zbrali pred borzo dela in sklenili, da začne takoj s stavko. V stavko je stopilo do sedaj 4500 delavcev. Toda to stavkovno gibanje se silno naglo širi tudi na druge industrije, ker se je položaj delavstva zadnji čas v Franciji tako poslabšal, da delavstvo komaj živi, kako dati duška svoji nezadovoljnosti. Tako bo jutri stopilo še nekaj tisoč drugih delavcev iz drugih industrij v enodnevno simpatizersko stavko.

Dunij, 11. nov. c. Mednarodno nogometna tekma Avstrija: Švica je končala s 3 : 0.

Berlin, 11. nov. b. V članku svojega rimskega poročevalca pravi »Berliner Börsen Zeitung«, da razgovori med Gombösom in Mussolinijem niso rodili nikakega konkretnega rezultata.

Anton Gvajc, ki ima svoj lasten oddelek v paviljonu in ki je razstavil največ, dalje Karel Jirak, Ivan Kos, France Košir, Albert Sirk in Anton Trstenjak. Občinstvu, med katerim so bili tudi strokovnjaki likovne umetnosti, so nekatere umetnine zelo ugajale ter so mariborskim umetnikom čestitali. Izdan je tudi katalog z nekaj posrečenimi reprodukcijami razstavljenih umetnin. Občinstvu obisk razstave toplo priporočamo.

— Poseben strokovni tečaj za hotelsko obratovanje Vam nudi možnost, da si izpopolnite svoje izobrazbo in da si pridobite potrebno usposobljenost za službe v pogostinskih obratovalnicah kot pisarniška moč, blaginščarka, portir, knjigovodja, ekonom, upravitelj itd. — Začetek tečaja 20. t. m. Vsa pojasnila daje Trgovski učni zavod v Ljubljani, Kongresni trg 2/II.

Proračuni Delavskih zbornic

Belgrad, 11. nov. m. V tukajšnji Delavski zbornici je bila danes dopolna konferenca vseh tajnikov vseh delavskih zbornic v državi zaradi okrožnega razpisa ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, s katerim to ministrstvo zahteva, da naj se proračuni vseh delavskih zbornic v državi znižajo za najmanj 10 odstotkov. Proračun Delavske zbornice v Ljubljani znaša, kakor znano, 2 milijona dinarjev. Če bi se postopalo v smislu zahteve ministrstva socialne politike, bi bil obstoje Delavske zbornice za Slovenijo v sedanjem obsegu po zagotovilu merodajnih progov ogrožen. Ljubljansko delavsko zbornico je zastopal tajnik Filip Uratnik. Tajniki vseh delavskih zbornic bodo jutri zaprosili za sprejem pri ministru za socialno politiko in narodno zdravje dr. Novaku, kateremu bodo pojasnili svoje stališče.

Belgrad, 11. nov. m. V tukajšnji Delavski zbornici je bila danes tudi druga konferenca, na kateri se je pretresalo vprašanje službene pragmatike za uradništvo delavskih zbornic. Delavsko zbornico za Slovenijo je na tej konferenci zastopal predsednik Alojzij Sedej.

Ljubljanska kronika

Ljubljana, 11. novembra.

V dvorani OUZD je bil danes izredni občni zbor Zdravniške zbornice, ki so se ga udeležili kar v največjem številu zdravniki iz vse banovine, tako, da je bila prostorna dvorana nabit polna. Občni zbor je vodil predsednik dr. Alija Košir. Na dnevnem redu so bile razne važne stanovske zadeve, kakor obdavečitev zdravnikov, vprašanje, ali so zdravniki bolniških blagajn udeleženci ali pa naj se smatra ta služba za zasebno prakso, itd. Zborovanje je bilo zelo burko. Časopisni poročevalci na to zborovanje niso imeli dostopa.

Danes je bila Martinova nedelja. Poznala se je kvečjemu po tem, da je bila pri bolj arečnih družinah in na jedilnih liših v javnih lokalih perutnina, po stari tradiciji navadno gos, pa tudi purani, race in drugo. Večina prebivalstva pa ve za te dobrote le še iz spomina. Deležno vreme, ki je preprečilo izlete, in pa stiska v žepih sta letošnje martinovansko razpoloženje močno pokvarili...

Snoči je gostoval v ljubljanski operi francoski tenorist Andre Burdino, ki je v francoski pel vlogo kavalirja des Grieux v Masseneti operi Manon. G. Burdino bi imel gostovati v Ljubljani že junija, pa je bilo tedaj gostovanje preloženo na november. Gledališče zaradi visokih cen za Ljubljano ni bilo popolnoma zasedeno. G. Burdino je pevec dobrih kvalitiet in si je tudi igralsko takoj osvojil občinstvo, ki mu je toplo aplavdiralo. Pri predstavi se je posebno odlikovala tudi gospa Giunjenac.

Nekaj nenavadnega je bilo danes ob 11 dopoldne v ljubljanskem dramskem gledališču. Stara navada je, da so vse premijere zvečer. Premijera »Snežulčice« pa je bila danes ob 11 dopoldne. Redkokdaj ali pa še nikoli ni bilo dramsko gledališče tako napolnjeno, kakor je bilo danes dopoldne. Vse lože polne, na vsakem parternem, balkonskem in galerijskem sedcu pa po ena mamica s malečkom v naročju. Otroci so bili seveda polni navdušenja nad zgodbo o Snežulčici ter je bilo vse gledališče ves čas kakor pisan roj priprto in živahne otroške radosti ter zadovoljstva mater nad veseljem svojih otrok. Igro je režiral profesor Šest.

Med silnim navalom mladine v dramsko gledališče se je ponesrečila dopoldne 18letna dijakinja Hilda Vrtačnik s Tržaške ceste 19. Padla je po stopnicah in dobila resne notranje poškodbe. Reševalni avto jo je prepeljal v bolnišnico. — Z ročno kavo se je davi polila dveletna zidarjara hči Marta Singust iz Novih Jarš. Dobila je nevarne opekline po vsem telesu. — V Steljišču pri Moravčah v kamniškem okraju je nekdo napadel 30letnega zidarja Franca Dermoto in ga z nožem ranil v rebra. — V vasi Gabrovici pri Lukovici je med pretepom nekdo vrgl 48letnemu dinarju Ivanu Kencilji nekakšno snov v oči, ki ga je začasno oslepila. V nevarnosti je posebno desno oko. — Danes dopoldne je na Rakovniku padel z neke deske 10letni Fran Kravanja z Galjevice 28. Pri padcu mu je kos leca predril leva meča.

Ljubljanska policija je imela danes precej gostov, seveda ne prostovoljnih. Po večini so bili to samo brezdomci, ki so bili skoraj vsi že vajeni zaporov in drugih s policijo vezanih stvari. Nekaj brezposelni mladenič je bil prijel, ker je v petek ukradel trgovcu Jelačinu na Emonski cesti 30 kg riža in 30 praznih steklenic, trgovcu Vovku na Reeljevi cesti pa 7 kg masla. Oboje je naglo, še isti dan, prodal drugim trgovcem. Mladenič je obe tatvine gladko priznal in povedal izgovor: »V stiski sem...«

Gospa: »Pepeca, pogledite v gostilno, ali je moj mož tam!«

Služkinja: »Pogledala sem že po vseh mizah, toda ni ga bilo.«

Gospa: »Ali ste pogledali tudi pod mizo?«

Odpuščeni kaznjenec ukradel 210.000 Din

Te dni je splitska policija opazila v Splitu, da neki sumljiv človek na debelo zapravlja velike vsote denarja za nepotrebne in luksuzne stvari, še več pa z dvomljivimi ženskami in s pijančevanjem. Splitska policija je ugotovila, da gre za 36letnega Blaža Bajiča Markova, ki je bil 2. novembra t. l. odpuščen iz kaznilnice v Gospiću, kjer je osedel dve leti kazni zaradi vlomov. Policija je bila takoj prepričana, da ta denar, ki ga Bajič zapravlja, ne more biti njegov, temveč da mora izvirati ali od raznih prejšnjih vlovov ali pa od kakšnega novega, ki ga je predrežne izvršil takoj, ko je bil izpuščen iz zaporu. V dalmatinski vasi Trilju so orožniki 6. t. m. Bajiča prijeli. Bajič je izjavil, da je 2. t. m. odšel iz zaporu in da od tedaj dalje nekoli popiva. Pri njem so našli 2000 Din, o katerih je trdil, da izvirajo od prejšnjih plenov ter da jih je skril na varnem kraju. Policija je pa ugotovila, da je Bajič bil tudi doma pri svoji družini v vasi Vojnici. Ima namreč ženo in šest otrok. Polocija je na njegovem domu napravila hišno preiskavo ter zaslišala njegovo ženo, ki je končno preplašena izročila policiji denar,

kategorega ji je izročil njen mož. Bilo je to v našem denarju 70.000 Din, 1580 dolarjev in 6 avstrijskih cekinov po 20 zlatih kron.

Ko so Bajiča na podlagi te najdbe zaslišali, je priznal, da je ukradel gostilničarju Iliji Poliču v Gospiću 95.000 Din, 6 cekinov in 1600 dolarjev. Povedal je, da je bil v zaporu dobrega vedenja in da je zato večkrat smel v mesto. V Poličevi gostilni je opazil, da gostilničar večkrat prinese znatne vsote iz kleti in je takoj zasnoval vlom v njegovo klet. Ko je bil 2. t. m. odpuščen iz zaporu, je še isto noč vlomil v Poličovo klet ter našel v njej gumijast kovčeg, poln denarja. Iz njega pa je odnesel samo omenjeni znesek, ostalo je pustil. Temu vlovu bi morda nikdar ne našli krivca, da ni izdalo Bajiča njegovo razkošno življenje. Bajič se je namreč takoj elegantno oblekel, ki kupil zlato uro in verižico, nato pa pričel popivati in se zabavati z dvomljivimi ženskami, katere je tudi znatno obdaril. Splitska policija se nadaljuje preiskavo o tem tako hitro obogatelem odpuščenem kaznjenec.

Tako naokrog

Te dni sem bral v nekem časopisu, da žive najstarejši ljudje na Kavkazu. Tako je bilo tiskano — če je pa to tudi res, je pa drugo vprašanje. Jaz ne vem, kje je tisti Kavkaz: vem samo za Šmarno goro pri Ljubljani in vem tudi, da stoji na vrhu Šmarne gore karkiva, ker sem jo sam videl s Posavja. Tudi Kerpale poznam: to je tisto hribovje, kjer je bila na eni strani vojska, na drugi sem bil pa jaz: o Kavkazu pa ne vem drugega povedati, kakor da je bila na zemljevidu tam, kjer je bilo zapisano »Kavkaz«, precej velika temnorjava lisa. Gospod profesor so rekli, da pomeni taka barva na zemljevidu »hribovje«, meni se je pa zdelo, da je nekdo na mojem zemljevidu polil nekoliko črne kave.

Najstarejši ljudje pa, po mojem, ne žive na Kavkazu — kaj pa naj počno tam v tistih bregovih? — ampak v Ljubljani! Sicer pa: Kaj pa se to pravi, najstarejši ljudje?

Nekje sem bral, da je pravica mladosti, da uganja neumnosti, stari ljudje so pa ainiti do neznosnosti, še bolj kakor tisti bolniki, ki sami ne vedo, kaj jim je, če jim je sploh kaj. Stitarenje in godranje je torej pravica ali pa znak starosti — ali pa je to zgodnja starik, ker so stari? Meni se zdi drugo bolj verjetno in če je to res, so Ljubljanci brez dvoma najbolj »staric« ljudje na svetu, čeprav ne žive na Kavkazu, ampak v Ljubljani. V tem oziru naj se mladostno-čili in sveži Maribor pred Ljubljano kar skrije!

Prosim vas, ali veste, kaj je ljubljanska »mora«? To je sitnež, posebne vrste sitnež, in »staric« bolj kakor zemlja. Taka ljubljanska mora gre za človekom kakor njegova lastna senca. Greš v gostilno iskat razvedrila — še »dober dan« ne uleg-

neš reči, pa ti že čepi mora za vratom in te ne izpusti več! Mora hoče vedeti vse; še več, kakor najstrožji policaj: kdo si, kaj si, koliko zaslužiš. Oženjen ali samec? Otrok koliko? Tvoj oče? Mati? Bratje, sestre? No, pa vse to še ne bi bilo tako hudo. Najhuje šele pride, če začne mora pripovedovati o sebi! To je zgodovina celega človeškega rodu, od očca Adama pa do danes. Potem pride na vrsto žolodec in vse, kar je z njim v zvezi, kajti za svetovno zgodovino je silno važno vedeti, če mora večerja vsak dan samo enkrat ali pa trikrat ali pa če sploh ne večerja! Potem pride na vrsto »politika« — vsaka ljubljanska mora je največji politik: da, če bi on bil minister! Slede davki — sezi v žep in daj mōri dinar, tak revček je, ker so ga električni koze... Da se mora ljubljanska mora obregnuti tudi ob gospoda župana, se razume kar samoposebi: če hodi gospod župan peš, mu ni prav, ker se to vendar ne spodobi za tako visokega gospoda; če pa se pelje z avtomobilom, gospod župan namreč, ne mora, tudi ni prav, ker je to brezvestno zapravljanje in potratu in razsipnost — in mora hinavsko zavije očl proti nebu in pomljuje reveže, ker ne dobe dovolj podpore...

Ljubljanska mora — to je koncentrirana sitnost, in ti sitneži so najhuje »starice«, čeprav se ne tlačijo ljubljanske zemlje posebno dolgo. Rešiti se jih pa ne moreš drugače, kakor da pobegneš pred njimi — v samoto. V samoti človek vsaj sam za seboj lahko sihar, da ne nadleguje drugih.

Za samotjo je najbližja ljubljanska okolica ustvarjena kakor nalašč, zlasti ob lepih nedeljah, ko menda vsi ljubljanski mladi in starci mesto zapuste in se raztepejo nekaj v hribe, nekaj na hribe, nekaj pod hribe, nekaj jih pa kar po dolinah ostane. Vse je mirno, tiho in lepo; samo verveče skačejo z veje na vejo in tiči gledajo, če bo padla kam kakšna drobtina — ti pa se vedeš ali težeš v travo, zatineš oči in pustiš, naj se vrte možgani,

kakor se jim ljubi: nobena ljubljanska mora te ne moti...

Pa so se mi enkrat zavrteli moji možgani, kolikor jih je še, tako, da sem se spomnil na — svetlo pismo. Te knjige »moderni« ljudje ne obravljajo posebno, ker ni v njej nič ljubezenskih pustolovčin napisanih, pa niti priprsta »brhka natakarič« ni omenjena v nji, kar je neodpušljiv greh, ko vendar vsi vemo, kako važno vlogo igrajo baš brhke natakarič v našem slovu. So pa v teh starih knjigah stvari, preko katerih še vsa moderna znanost ni prišla in tudi ne bo še prila tako kmalu in zato jaz v te knjige včasih prav rad pogledam; in zato splača.

Ko sem tako mirno ležal v travi, sem se spomnil, da stoji tam zapisano, da je bilo v začetku na svetu vse pušo in prazno in da je bila vsepuševod sama zmešnjava, da nikoli take. Meni to ni šlo prav skupaj: kakšna zmešnjava pa naj bi to bila? Mislim in gruntam — pa se mi je zasvetilo: To je morala biti pristna ljubljanska zmešnjava in Mojzes, ki je tisto knjigo pisal, je bil brez dvoma Ljubljčan, ne pa žid! Samo tega nisem pogruntal, če je bil Mojzes tudi — mora, pa to menda ni bil, ker nič ne čenča, ampak vse prav lepo in na kratko pripoveduje. Če pa je bil Mojzes Ljubljčan, potem mora biti Ljubljana mnogo »starica«, kakor pa je Maribor.

S hribečka v ljubljanski okolici sem korakal proti večeru v mesto nazaj. »Zmešnjava«, »zmešnjava« — tako mi je vedno šlo po glavi. Ali je imel Mojzes prav? Kaj pa, če se je Mojzes zmotil? Ne, zmešnjava, kakor jo mi razumemo, to v začetku ni moglo biti — ampak kaj? Prav gotovo nekaj takšnega, kar zmešnjavo dela, to pa je Mojzes prezrl. A kaj naj bi to bilo?

Stopil sem na senčnat vrt in »brhka natakarič« — človek se teh nesreč, oziroma sreč za slo-

vensko slovo res ne more otresti — mi je prišlo zaželjeno mero piva — tej pičli pravijo Dunajčani »Fenstereschwitz«. Nedaleč od mene so pa sedeli trije možakarji — möre, kajpak. Pa začne neka möra nekaj razlagati, a pri tej priliki je padla tudi beseda »korito«.

Jaz sem bil rešen — tako vesel sem postal, da bi bil möro najrajši poljubil, pa je bil mož pod nosom preveč brkat. »Da — tako je, Mojzes se je zmotil, prav gotovo se je zmotil; pravilno bi bil moral zapisati: v začetku je bilo korito! Vsa zmešnjava prihaja od korit«.

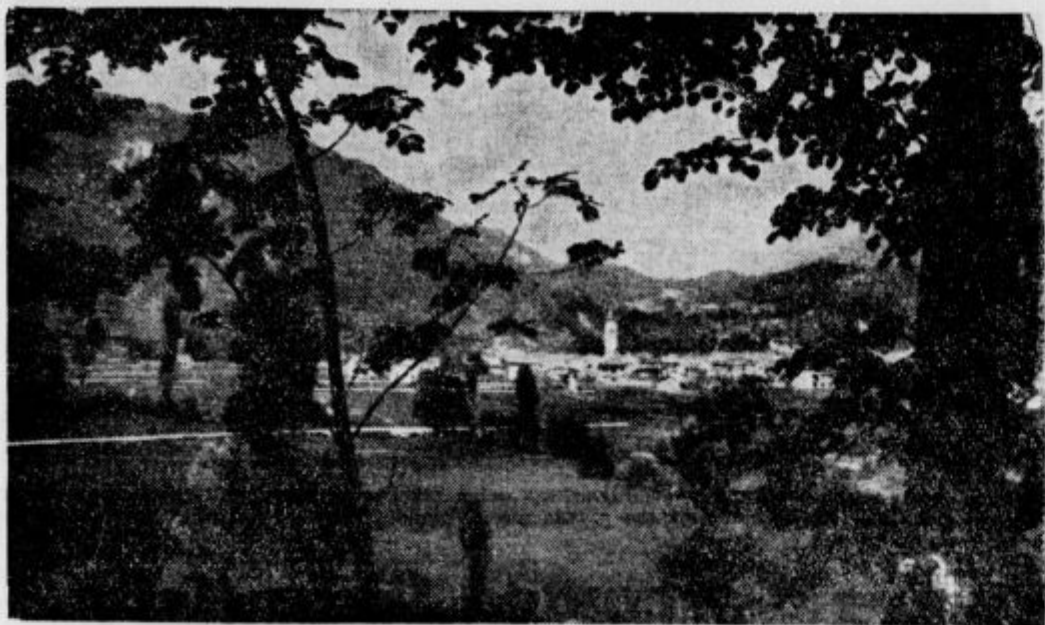
Korito je tista glavna »ideja«, okoli katere se suče vsa svetovna, torej tudi vsa ljubljanska zgodovina, ki je najbolj svetovna. Kako lepo bi Ljubljanci lahko živeli, če ne bi bilo korit! Nič preprovo ne bi bilo in nobene jeze in va: bi bili veseli in srečni in zadovoljni in — večno mladi. Korito nam je pa prineslo samo večne prepire in zdrahe in vso sitnost in mračnost na obraze, zato smo pa nam je pa prineslo samo večne prepire in zdrahe.

Je že imel prav Mojzes: v začetku je bila zmešnjava! Za Ljubljano pa je treba dodati: v začetku sta bila korito in — mora!

— Pri trdovratnem zaprtju, napetosti v telesu, preobilici žolodecne kisline, glavobolu, razdraženosti, tesnobe, splošnem slabopocutju in utrujenosti pospeši naravna »Franz-Josef«-grenčica brez napa in bolečin lahko izprazni črev vseh neobavljanih ostankov in v mnogih slučajih obvaruje pred vnetjem slepiča. — Najodličnejši zdravnik stoletja so vporabljali »Franz-Josef«-vodo z najboljšim uspehom pri moških, ženskah in tudi otrocih.

Od Soče čez Zilo

Kraji, ki ne smemo pozabiti, da so slovenski

Kobarid

Preokret v avstrijski manjšinski politiki? Slovenska manjšina na Koroškem dobi posebnega komisarja

Dunaj, začetkom novembra 1934.

Prvega novembra tega leta je bilo v Avstriji končano eno glavnih poglavičev onega dela, ki ga je začel modri Seip, ga nadaljeval in žrtvoval zanj lastno kri pokojni Dollfuss ter ga vsaj formalno privedel do veljave sedanji kancelar dr. Schuschnigg. Začelo se je v avstrijskem notranje-političnem življenju novo poglavje. V veljavo je stopila nova ustava s svojim avtoritativnim principom in stanovsko ureditvijo. Pri tem so poizkusili vpoštevati principe papežev enciklike: Quadragesimo anno.

Osnovno krščansko načelo je, da so vsi ljudje enakopravni, enako tudi vsi narodi. Praktično pomeni to za Avstrijo: enako pravico, kakor jo ima nemški avstrijski narod, ima tudi vsaka avstrijska narodnostna manjšina, torej tudi slovenska manjšina na Koroškem.

V ustavi sami ni videti za koroško manjšino nikakega izboljšanja; iz prejšnje ustave je vzeto, da se s proglasitvijo nemškega jezika kot državnega jezika ne krati pravice, podeljenih jezikovnim manjšinam in da ostanejo v veljavi St. Germainске določbe o zaščiti manjšinskih pravic.

Dasi je torej ostalo tudi v novi ustavi glede postopanja z manjšinami pri istih določbah in torej ni bilo pričakovati nikakega preokreta v avstrijski manjšinski politiki, se zadnje čase vendarle opaža, da je jela avstrijska državna uprava posvečati koroški slovenski manjšini malo več pozornosti.

Morda je k temu znatno pripomogel tudi juljski puč, ko so se vladni krogi mogli prepričati o skrajni lojalnosti in korektnosti slovenske koroške manjšine; vsekakor je celovska deželna vlada in potem nje tudi zvezna, začela tretirati koroško manjšino — vsaj tak vtis dobi povprečen opazovalec — z malo pravičnejšega stališča, kakor do sedaj.

Značilno so v tej zvezi tudi besede, ki jih je še pred nedavnim izjavil koroški deželni glavar general Hülgerth zastopniku slovenske manjšine: »Die Minderheitsfrage wird einmal angeschnitten werden müssen.« Zanimivo je, da baš deželni glavar — dasi svoj čas vrhovni poveljnik koroških obrambnih čet — kaže sedaj za pravičnejšo rešitev manjšinskega vprašanja še dokaj razumevanja; zdi se, da je pred vsem njegova zasluga, da so koroški Slovenci v novem gospodarskem svetu dobili dva zastopnika, dasi je znano, da je prvotni predlog, ki ga je stavila preko domovinske fronte (Vaterländische Front) deželnemu glavarju kmetiška zveza (Bauernbund), predvideval samo enega zastopnika. Dejstvo je namreč, da imajo koroški Slovenci glasom zadnjih kmetičoborskih volitev organiziranih v svoji kmetijski zvezi nad 20% volilnih upravičencev in jim pripadajo torej po vsej pravici dva zastopnika v gospodarskem svetu.

Iz raznih znakov se da sklepati, da je končno državna uprava le uvidela, da je treba živeti s koroško manjšino v nekem znosljivem razmerju. Eden teh znakov je vest, ki se uporno vzdržuje, da namerava avstrijska vlada dati koroški slovenski manjšini posebnega zastopnika, tzv. »Minderheitskommissar«. Ta »manjšinski komisar« naj bi bil pooblaščen med koroško manjšino in avstrijsko državno upravo. Ni še znano, s kakimi pravicami bo zvezana funkcija tega komisarja, vendar po-

meni ta korak avstrijske vlade, ako ga res izvede, na vsak način izboljšanje sožitja s koroško manjšino.

Odločilno je pri tem tudi vprašanje, kdo bo imenovan kot komisar. Na vsak način mora biti — ako naj bo res zastopnik manjšine — to oseba, ki uživa popolno zaupanje narodne manjšine. Bilo bi gotovo za manjšino brezpomembno, ako ji vlada postavi komisarja, ki manjšinskih razmer na Koroškem ne pozna in ne uživa zaupanja manjšine. Taka oseba bi ne mogla zastopati interesov koroškega ljudstva. Mislamo, da je edino pravilno, če se vprašanje osebe novega komisarja reši sporazumno z narodno manjšino, če že ne izrecno na njen predlog.

Opazujoč koroške manjšinske razmere tudi ne smemo prezreti članka, ki ga je prinesel uradni glasnik koroške deželne vlade »Kärntner Tagblatt« na uvodnem mestu 10. oktobra ob priliki 14 letnice plebiscita. Članek ugotavlja, da so razmere na Koroškem neurejene, da je ljudstvo nezadovoljno, da je prikrejano na pravicah; izrecno povdarja, da je »omirjenje dežele v tesni zvezi tudi z rešitvijo manjšinskega problema, kateremu se je doslej posvečalo vse premalo pozornosti. Članek piše dalje dobesedno: »Koroški deželni zbor je 28. septembra 1920 v svečanem proglasu izjavil, da mora biti slovenskim deželanom sedaj in vsak čas ohranjeno njihovo jezikovno in narodno svojstvo in da hoče nemška večina podpirati Slovence pri njihovem duševnem in gospodarskem razvoju... Zaman so vprašanja, zakaj so ta važna vprašanja nerešena.«

Uvodnik nadaljuje:

»Osnovni državni temelji, po katerih hočemo urediti svoje javno življenje, so se z nastopom našega kancelerja Dollfussa temeljito spremenili. Kot vodilni naj stoji preko vseh naredb, ki se snujejo, principi resnične pravičnosti in katoliške morale... Če hočemo res biti resnični in do temelja značajni katoliki in obenem izvršilci misije ljudskega pomirjenja v Avstriji, potem ne moremo imeti nobenega interesa na tem, da imamo na meji ljudsko skupino, ki je nezadovoljna.«

Najznačilnejši je zaključek tega članka, kjer pravi:

»Mi slavimo 10. oktober kot praznik domovine. Toda on bo postal v resnici ko tak šele, ko bomo delo sprave dopolnili na vse strani. Toliko jih je zablodilo, ko so v zaslepienosti nedavno vstali proti svoji domovini. Ti naj najdejo zopet pot nazaj v domovinsko skupnost, o kateri nam današnji dan tako nujno govori. Toda tudi ono ljudsko skupino, ki že stoletja skupno z nami deli gorje in usodo domovine, je treba pomiriti in ji je treba dati zadovoljstvo.«

Priznati moramo, da takega pisanja doslej od strani avstrijskega tiska nismo bili vajeni, posebno ne od vladnega.

Bljuzna bodočnost bo dokazala, ali so besede celovskega vladnega lista iskrene, ali pa so pisane samo pod vplivom stiske, v kateri se Koroška nahaja. Članek sam namreč na nekem mestu povdarja: »Zapeljani sodržavljani so vstali v deželi kot sovražniki, na mejah so stali bataljoni tujih držav...«

list, drugi vnuk Guido Prosciolati pa je bil celo italijanski vojni prostovoljec, kateri je padel na Krasu.

Vsi italijanski listi sedaj zelo slave to staro Tržačanko. V dolgih kolonah popisujejo, kako je vedno nosla na glavni črni ruto in kako z veseljem se je spominjala svojih mladih let in tedanjih razmer. Kaj pa jim je vse povedala, tega ne povedo; morda je povedala, da v Črnem vrhu nad Idrijo ne znajo drugega ko slovensko in da so tudi v Trstu pred 100 leti skoro vsi govorili slovensko. Stari Tržačanki — rojeni Slovenki pa Bog daj svoj mir!

Smrtna nesreča z avtomobilom. V noč od 3. na 4. novembra se je na cesti Fara-Gradišče ob Soči vozil z motornim kolesom ravnatelj tržaške sportne zveze 34 letni Francesco Lissani. Nasproti mu je pripeljal avto, v katerem se je med drugimi vozil tudi sin fotografa Marega iz Gorice. Obe vozili sta se zadeli in Lissani je mrtev obležal.

»I Balilla della Luna« — »Otroci volkute« — to je nova fašistična organizacija

za otroke od 6—8 let, ustanovljena po Mussolinijevi želji in zamisli. Laški listi slave to misel, češ da je genialna in originalna in da se je to zgodilo na željo staršev. Milijoni teh otrok bodo novo poročstvo italijanskemu narodu. Kaj pa otroci slovenskega naroda! Dajte še tem okušati ljubezen do jezika in rodu!

Fašistični disciplinarni ukrepi. Pod tem naslovom poroča »Il Popolo di Trieste« od 8. novembra, da je fašistična zveza sklenila objaviti: Zvezni tajnik je v svojem poročilu zahteval, zakaj niso vpisani spodaj imenovani. Med imenovanimi, ki jih navaja, so tudi Rudolf Faniger iz Ajdovščine, Sinkovec Franc in Roš Hilarij od Sv. Lucije, Trpin Leopold iz Solkana, Kobal Ivan iz Cola ter še več drugih, po večini slovenskih imen. Ali je to poziv, naj se brž vpišejo, ali tudi grožnja, tega ne vemo. Vsekakor pa so metode »disciplinarnih ukrepov« precej značilne.

Ponarejevalec lir. Dne 7. t. m. so sodili tržaški sodniki štiri obtožence zaradi ponarejanja srebrnih lir. Meseca junija so oblati dognali, da v hiši št. 11 via Cologna nekdo ponareja in razpečava srebrne lire po 20 lir. Nenadna hišna preiskava je zaplenila mnogo materijala za ponarejanje, vsled česar je bil aretiran ponarejevalec 35 let stari Jakob Sironič in tudi 23 letni Peter Vidonič, kateri je Sironiču pomagal in mu dajal denar. Zapri so tudi dve ženski Petronilo Barišič in Ivano Giachelli, pri katerih je Sironič stanoval. Ženski sta bili oproščeni; Sironič je dobil 6 let ječe in 6000 lir globe, Vidonič pa 4 leta ječe in 6000 lir globe.

Tolminski fašisti. V odboru fašja v Tolmini, kakor poročajo listi, so možje teh le imen: Piccinini Spiridione, Dasi Adolfo, Marsano Matteo, Cassanigo Adelghi, Serafini Giuseppe. — Po teh imenih bi človek sodil, da ni med njimi nobenega domačina, ker domačini so sami Slovenci.

Ker se je zoperstavil sodnima uradnikoma Bonaciniju in Cotiču, ki sta prišla rubit v njegovo hišo, je bil 13. oktobra aretiran 31 letni Lovrenc Bric iz Potoka pri Dornbergu. Dne 6. novembra je bil obsojen na 10 mesecev zapora in na vse stroške.

Obлак se je utrgal 30. oktobra ponoči nad goriško Furlanijo, nad kraji Versa, Romano, Moraro, Fratta, Mariano, Reka Idrija (nekaj obmejna reka med Italijo in Avstrijo) ter potok Versa sta hudo narasla. Železnica med Gorico in Korminom je bila v vodi.

Stroge kazni za žganjekuho. Pred goriškim sodiščem sta bila zaradi skrivne žganjekuho obsojena 33 letna Zora Gruden, poročena Grgič iz Goriškega, na 583 lir globe, in 43 letni Rajmund Litar iz Cepovana na 3 mesece zapora ter 1500 lir globe.

Ker sta skrivaj prenašali moko iz Jugoslavije sta bili obtoženi 75 let stara Marija Blažko iz Cola ter Rozina Černigoj. Starka je bila obsojena na 50 lir globe, Černigojka pa je bila oproščena.

VSAKO JUTRO MLAJŠA

Poizkusite še nocoj ta recept

Po zaslugi nenavadne iznajdbe se gube lahko odstranijo, koži pa se vrne njena mladostna lepota.

Znanosti je bilo že davno znano, da povzročajo gube pomanjkljivi gotovi življenjski elementi kože. Te dragocene snovi pa se sedaj koži lahko vrnejo v obliki »Biocela«, presenetljivega produkta, ki ga je iznašel dunajski vseučilišni profesor dr. Stejskal. »Biocel« je sedaj vsebovan v kremi Tokalon, hranilu za kožo, rožnate barve. Z uporabo te kreme se nagubana koža lahko spet hitro pomladi in uvela polt lahko postane sveža, svetla in mladostna.

Poizkusite kremo Tokalon, hranilo za kožo z Biocelom še nocoj. Že jutri zjutraj boste opazili veliko izpremembo. Čez dan pa uporabljajte kremo Tokalon, hranilo za kožo, bele barve, ki ni mastna. Po enome sečni uporabi boste na videz vsaj za deset let mlajši.

Angleški princ Jurij (na levi) s svojima bratoma, prestolonaslednikom (v sredi) in z vojvodo Yorkskim, se pelje v zgornjo zbornico, kjer je bil kot član slovensko umesčen. Ker je bil imenovan za vojvodo — dobil je naslov vojvoda Kentki — je s tem dobil sedež in glasovalno pravico v zgornji zbornici

Göring - demon zračnih višav

Sedanji pruski ministrski predsednik Göring je bil v svetovni vojni na tretjem mestu med nemškimi letalci, ki so sestrelili največ sovražnih letal

Največjo slavo kot letalec v svetovni vojni si je pridobil nemški letalec Manfred v. Richthofen. Sestrelil je iz zraka nad 80 nasprotnikov letal. Drugi za njim je znani letalski akrobat Ernst Udet, ki ga imajo danes za največjega umetnika v zračnih višavah. Ta je zbil na tla 62 nasprotnih letal. Obadva sta bila kot vodji nemških zračnih eskadril strah in trepet sovražnikov. Takoj za njima pa pride Hermann Göring, sedanji pruski ministrski predsednik in eden najmočnejših stebrov Hitlerjevega tretjega carstva. Göring je na listi nemških letalcev tretji; v teku svetovne vojne je zbil na tla 39 francoskih, angleških in ameriških letal. V svojih spominih piše tudi o tem delu svojega življenja in opisuje na nekem mestu svoj najbolj napet doživljaj v zraku:

Ob solnčnem vzhodu je bil pred nami Lille. Bilo je jasno, da se je videlo v silne daljave. Bil je diven občutek, leteti pod jutranjim solncem. Za menoj je letelo 10 letal moje eskadrile. Bilo je to prvi dan potem, ko sem postal njen vodja.

Bili smo 4000 metrov visoko, ko smo leteli nad svojim ciljem. Doli na bojišču je divjala grozna bitka s topovi in minami. Naenkrat se je nad nami pojavila angleška eskadrila 12 letal. Komaj smo jih videli. Bili so to majhni srebrni aeroplani-lovci. Premečeno so se skrili in nas od zgoraj napadli. Bitka se je začela. Pazil sem kakor lisica, če ni kdo od mojih tovarišev v nevarnosti, in pomagal, kjer je bilo treba. Tedaj sem opazil nad seboj nasprotnika, ki se mi je oprezno, pod vodstvom bleščatega solca, bližal, da bi me obsul s pogubonosnim ognjem svojih dveh strojníc. Pustil sem ga, da mi je približal. Bil je taktično v boljsem položaju, toda jaz sem imel boljši motor

in ugodnejši geter. Kakor orel me je napadel. Baš na to sem čakal in kakor strela obrnil svoj aparat in ga usmeril naravnost nanj. Istocasno sem otvoril nanj ogenj iz strojníc. Moral sem dobro nameriti cevi, kajti takoj si ji je začel izmikati, da bi ušel iz njenega dosega. Zdrvel je mimo mene, jaz pa sem mu prišel za hrbet in spet odpril nanj ogenj. Začel se je divji lov in manevriranje. Levo, desno, gori, doli, loopingi, viraže in vse mogoče akrobacije. Oba sva poskušala, da bi prišla drugemu za hrbet ali drug nad drugega. Anglež je sijajno letel. Videlo se je, da je sposoben in premeten letalec. Javno sem ga videl, sedečega v aparatu. Boj je bil v popolnem razpletu. Nikdo od naju ni hotel popustiti. Anglež je besno streljal name. Več krogel je udarilo v kabino tik mene. Tedaj sem naravnal svoj aparat kakor sveča ravno na Angleža in pričel streljati. Tudi on je dobil nekaj krogel v kabino. In naposled! Naglo se je začel spuščati, da bi mi pobežnil. Takoj sem svoj aparat postavil na glavo in strmoglavil za njim. Ponovno je začel krožiti, da bi ušel mojim krogelam. Se enkrat se je spustil v boj in me poskusil napasti. Imel sem le še malo patron, s katerimi sem moral varčevati. S skrajno odločnostjo sem ga napadel in iz bližine izpalil nanj devet strelcev. Takoj nato je začel padati. Aparat se mu je začel vrteti po zraku, toda še enkrat se mu ga je posrečilo zadržati. Vendar se mu pristanek ni posrečil, aparat se je popolnoma razbil, on sam pa je ostal neposkodbav. Tekom boja sva zašla nad našo fronto. Zna-ga je bila moja. Spustil sem se na tla in ga ujel. Bil je to mr. Slee, eden najboljših angleških letalcev, ki je v preteklih dneh sestrelil na tla 5 nemških letal.

103 leta stara Tržačanka umrla

Dne 7. novembra je v svoji hiši Via Rossetti 28 v Trstu umrla gospa Ana Economo, rojena Bogataj, katere je januarja l. 1932 slavila 100 letnico svojega rojstva. Pokojna gospa je bila rojena 22. januarja l. 1832 v Črnem vrhu nad Idrijo. V mladih letih je prišla v Trst, kjer se je 26 let stara poročila z grškim tovarnarjem likerjev. Pamajotti Economom, s katerim se je nekaj let preselela tudi na Grško. Pozneje se je družina vrnila v Trst in tu ostala. Njeni otroci so bili vzgojeni seveda vsi v laškem duhu. Tako je prišlo, da je njen vnuk tržaški slikar Avgio Orel, prepričan italijanski naciona-

V Gorici je umrl nagle smrti 74 let stari Peter Favetti. To ime je znano v zgodovini italijanskega iredentizma na Goriškem. Njegov oče je bil Carlo Favetti, veliki iredentist in zarotnik proti Avstriji. Njemu na čast so v Gorici že pred vojsko imenovali ulico. Sedaj umrli sin Peter je stopal po stopinjah svojega očeta; poln bojnega duha. Že ob pričetku vojske je bil interniran v taborišču z vso svojo družino. Meseca julija l. 1915 so ga zaprli ter je pred dunajskim vojaškim sodiščem bil obsojen na 18 mesecev ječe. Njegova dva sinova sta pobegnila iz avstrijske armade. Sin ing. Guido je kot poročnik italijanskih pionirjev padel pri Seleah 25. maja 1916, sin Jakob, poročnik

Nedeljski sport

Jesensko podzvezno ligino tekmovalje

ŽSK Hermes: SK Svoboda (Maribor) 4:1 (2:0)

Ljubljana, 11. novembra.

V prvi prvenstveni tekmi je imel naš drugi predstavnik v podzvezni ligi za nasprotnika SK Svobodo iz Maribora, ki si je kot najmlajši ligaški priporočila lep sloves z uspehi v zadnjih prvenstvenih tekmah. Z ozirom na to je vladalo dokaj veliko zanimanje za prvi nastop mariborske enajstorce in se je kljub najslabšemu vremenu zbralo dokaj občinstva, ki pa ni prišlo na svoj račun. Mariborčani so sicer na solzskem in težavnem terenu vzdržali do konca tekme odprto igro, vendar razen borbenosti in požrtvovalnosti niso nič pokazali.

Sodniku Pfundnerju sta se moštvi javili v sledečih postavah: Hermes: Oblak, Klančnik, Košmrl — Ferijan, Zolokar, Kretič — Kos — Brodnik, Košenina, Mokorel, Kariž — Svoboda: Dražbaht, Novak, Strnad, Voršak, Kaleb, Filipič, Tičar, Selinšek, Stern, Dasko, Tomazič.

Hermes je nastopil s Košenino kot vodjem napada in z Zolokarjem na mestu srednjega krilca. Dočim je Zolokar saj deloma zadovoljil, je Košenina popolnoma odpovedal in ni mogel povezati napada, vsled tega je napadalna formacija mnogo trpela. V prvem polčasu je bil edino na mestu Kariž na levem krilu, a v drugem polčasu se je popravil tudi Kos in pa Brodnik, vendar je slednji preveč zadrževal žogo in s tem oviral tempo igre. Obramba s krilsko vrsto ni imela mnogo posla. Dasiiravno je Hermes sigurno zmagal, ni pokazal dosti, kar gre seveda mnogo na račun slabega terena in pa zgrešene postavke. Košenina spada brez nadaljnje igre v krilno vrsto, a Zolokarjevo mesto je v napadu.

Mariborska Svoboda ni upravičila svojega slovesa in ni razen borbenosti in požrtvovalnosti pokazala mnogo.

Najboljši del moštva je brezdvomno obramba, ki je opravila v tej tekmi ogromno delo. V krilski vrsti se je mnogo trudil srednji krilec Kaleb, ki je najboljši mož enajstorce in je pomagal v obrambi, napadu pa pošiljal lepe predloške, ki so pa ostali vsi neizrabljeni vsled nemogoče igre napadalcev, ki niso spravili niti ene kombinacijske poteze. Posamezni igralci so sicer parkrat nevarno prodrli do gola, kjer pa se je končalo njih znanje.

V samem početku igre Svoboda takoj napade, vendar leva zveza zamudi ugodno priliko. V nadaljnjem Hermes stalno napada in doseže v 7. min. prvi koner, ki pa ostane neizrabljen.

Igra je dokaj živahna, vendar pa mnogo trpi vsled sploškega terena in dela obvladavanja žoge obilo preglavice posebno Mariborčanom, ki tehnično mnogo zastajajo za svojim nasprotnikom. Lepo streljano žogo pošlje Kos mimo droga v aut. V 16. min. Kariž prenese žogo na sredo in Mokorel v naslednjem trenutku potrese mrežo, 1:0. Igra se neoprestano pred vrati Svobode, vendar neodločnost napadalcev Hermesa mnogo olajša delo mariborske obrambe. V 20. min. prekine sodnik igro v počastitev spomina prerano umrlega sportnika viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. V 21. min. ostro strelja Košenina, vendar se njegova bomba odbije od prečke nazaj na polje ter jo obramba reši v korner, ki pa ostane neizrabljen. Hermes stalno napada in doseže ponovno 3 kote. V 27. min. prodre Brodnik, vendar ga pa Strnad ostro zastavlja in prisojeno 11 m. pretvori Brodnik v 2:0. Takoj v naslednjem hipu ponovno napade Hermes in stalno igra pred golom Svobode ter doseže v 29. in 31. min. 6. in 7. kot. Lepo streljane žoge kvari Brodnik z roko. Svoboda se od tega trenutka boljše in prehaja polagoma na hermežansko polovico in doseže v 40. min. svoj 1. kot.

V drugem polčasu igra Svoboda nekoliko bolje. V 6. strelja Hermes 10. kot, ki pa, kakor ostali, postane plen Svobodine obrambe. V 16. min. strelja Brodnik iz daljave 20 m in žoga obide v mreži. 3:0. V 17. min. se nudi srednjemu napadalcu Svobode lepa prilika za znižanje rezultata. Toda Stern ni prisenben in pošlje žogo v aut. Sporadični napadi Svobode dajejo obrambi Hermesa priliko, da se izkaže. Igra postaja živahnejša in ostra. V 24. min. strelja Kariž 11. kot. V 30. min. lepa kombinacija hermežanskega napada. Kos lepo centrira, vendar Mokorel zastrelja sigurno priliko.

V protinapadu je Svoboda, vendar pa ostane lepa prilika neizrabljena. V 35. min. faula Košmrl Sternu in s prisojeno 11 m zniža Svoboda na 3:1. V 44. min. najlepši del igre. Brodnik v sredini preigra Košenino, ki pošlje v ogenj Kosa. Ta v lepelem begu prenese igro pred Gol Svobode in Mokorel postavi končni rezultat 4:1. Hermes v naslednjem hipu lepo napada in nevarno prodor zaustavi sodnik z odžvižgom igre.

Sodil je g. Pfundner prav dobro in strogo objektivno.

Napovedana predtekma se vsled slabega vremena ni vršila.

Primorje: Gradjanski (Karlovac) 5:2 (3:0)

Ljubljana, 11. novembra.

Da ne bi ostala Ljubljana brez boljših nogometnih tekem, je preskrbel naš ligaš na ta način, da je povabil v goste odlične nogometne klube v državi. Kajti državno prvenstvo, ki najbolj vleče, se ne premakne z mrtve točke in izgleda, da stvar še ne bo kmalu rešena. Ker pa klubi ne morejo čakati v brezdelju, zato si sami pomagajo kakor pač vedo in znajo. In tako je napravilo tudi Primorje, ki je za svoje prvo srečanje povabilo simpatično enajstoročje Gradjanskega iz Karlovca, ki je odigral danes prijateljsko tekmo z našim zastopnikom v državnem prvenstvu.

Predvsem bi bilo omeniti, da je bilo vreme danes skrajno neugodno in teren nemoč. Mesto, da bi se dal igrati celo waterpolo, take luže so bile na igrišču. Razumljivo, da se igra ni mogla razviti do one višine, kakor bi se ob lepem vremenu. Vrh tega je pa ves čas tekme močno deževalo, da so bili igralci do ušes premočeni in blatni od neizogibnih padcev na spolzkih tleh. In kljub temu je bila igra še dokaj zanimiva. Gostje so podali lepo igro in mirno trdimo, da tvorijo odlično provincijalno moštvo, od katerega nismo toliko pričakovali. Ker so tudi domači lepo zaigrali, so bili gledalci, katerih se je nabralo, vremenu primerno število, več ali manj prišli na svoj račun. — Ob 15 sta se moštvi predstavili sodniku g. Pevalaku v naslednjih postavah:

Primorje: Starec, Hassel, Bertoncelj I, Zemliak, Slamič, Bonceli, Slamberger, Pupo, Bertoncelj II, Janežič, Petelin.

Gradjanski: Katalinčič, Filipič, Matakovič VI., Mihoč, Vasič, Matakovič SL., Baloš, Suljagič, Baloš B., Hripko, Sikoranić.

Glede moštvev, odnosno kvalitete posameznih igralcev na današnji tekmi, je sričo nemočnega terena težko podati pravo sliko. Kajti žoga je običajna v luži par metrov prej kamor je bila dirgana, ali pa je šla v avt, če je bila kolikaj ostreje podana. Svoj cilj je le redkokdaj našla. Zato bi bilo krivično obsojati posamezne igralce zaradi netočnega podajanja. Vreme in izredno težak teren, na katerem so stale široke luže, niso dopuščale boljših igr. Samo izredni požrtvovalnosti in veliki agilnosti posameznih igralcev se je zahaliti, da je bila današnja tekma sploh na taki višini. V splošnem se lahko govori o stalni premoči domačih, ki bi ob normalnih razmerah najbrže še večkrat potresli mrežo nasprotnika, vendar so bili gostje tudi na taki višini, da bi bila to prav lepa igra.

Primorje je igralo požrtvovalno in moštvo kot celota je kljub temu usajalo, četudi vsi igralci niso bili enake kvalitete. Starec v голу ni imel dosti dela, dobljenih golov na ni bil on kriv. Ožja obramba je bila dobra. Slabša je bila halflinija, v kateri je edino Slamič zadovoljil. Zemliak le deloma, Bonceli pa je bil precej pod svojo običajno višino. V napadu je več ali manj vse še nekam šlo. Slamberger je napravil samo nekaj potrešk, v splošnem pa je zadovoljil; bil je tudi zelo hiter. Pupo je bil v prvem polčasu izredno dober in se je odlikoval s svojimi ostrimi strelji, v nodaianju je bil slabši, a to gre na račun terena. Bertoncelj in Janežič sta napravila, kar se je v teh razmerah sploh napraviti dalo. S Petelinom na levem krilu se bo — kakor kaže — počasi le napravilo dobro krilo. Danes je neobičajno dobro startal.

Gradjanski je napravil zelo dober vtis. Popolnoma objektivno bi ga mogli oceniti seveda šele tedaj, če bi bilo leno vreme. Toda zadovoljimo se s tem, ker je danes pokazal. Golman se je dobro izkazal, kljub temu, da je šla žoga petkrat mimo nje. Najboljši mož v ožjem obrambnem triju je bil vsekakor desni branilec Filipič, ki je dobro zadrževal domačo levo stran in ki je bil največja opora svoje enajstorce. Manj uspešna je bila krilska vrsta, ki bi morala forsirati krila napada. Napad je v splošnem dobro funkcioniral in je izvedel nekaj zadovoljivih kombinacij. Veliko napako je napravil s tem, ker je preveč kombiniral notranji trio, mesto da bi pošiljal žogo na krila.

Gole so zabili: Pupo v 16. minuti prvega polčasa ter v 27. minuti drugega polčasa, Bertoncelj v 33. in 40. minuti prvega ter v 31. min. drugega polčasa. Za goste sta dala gole Sikoranić v 13. ter Baloš B. v 24. min. drugega polčasa.

Tekmo je sodil dobro in objektivno gospod Pevalak, ki jo je vsled mraka zaključil 7 minut pred normalnim časom.

Končno naj nam bo dovoljenih še nekaj opazk, ki jih objavljamo z željo, da bi se tudi v tem pogledu razmere zboljšale. Kdor je danes pristostvoval nogometni tekmi, ta se je moral čuditi izredni požrtvovalnosti igralcev. Če pa pomislimo, da imajo igralci po tekmi na razpolago samo mrzle prhe, potem se moramo naravnost čuditi, da pri nas sploh še kdo hoče igrati nogometne tekme ob deževnem vremenu. Ni naš namen zaogovarjati nogometne, ker njihove slabe lastnosti preveč dobro poznamo, vendar se moramo najodločneje zavzeti za njih zdravje. Kajti namen vsakega sporta (ne izjemši nogometa) je, vzgajati krepko in zdravo mladino, kar pa na žalost pri nogometu pri nas največkrat ni. Najmanj kar moramo zahtevati je to, da se nudi igralcem po tekmi, zlasti tedaj, kadar igrajo igro v dežju, gorka kopeli in po možnosti tudi masaža. Tega pri nas na žalost ni. Vemo, da klubi nimajo sredstev in da z največjimi težkočami spravijo najpotrebnejše skupaj vendar smo pa na drugi strani tudi mnjenja, da spadajo med najpotrebnejše naprave tudi gorke kopeli, ki so zlasti za nogometase po težkih tekmah nujno potrebne. Zdravje sportnika nam mora biti prvo in najvišje načelo pri izvajanju sportnih igr. To smo napisali z najboljšim namenom, ker iskreno želimo napredka našemu nogometu, ki brez zdravih sportnikov ne more daleč priti.

★

JADRAN: GRAFIKA 2:1 (1:1).

V predtekmi sta nastopila v prvenstveni tekmi gornja nasprotnika, ki sta nudila živahno in vesele napole igro. Moštvi sta zaigrali z največjim elanom in voljo do zmage, vendar se je Jadranu posrečilo tekmo zaključiti v svojo korist. Tudi to tekmo je oviral razmočen teren.

Sodnik g. Ramovš je bil dober.

SLOVAN: SLOGA 4:0 (4:0).

Igra je bila lepa in fair. Premoči Slovana pa je izražena v rezultatu. Sodnik g. Beteflo dober.

MARS: SVOBODA 4:0 (3:0).

Tudi v tej tekmi je bil Mars v premoči. Na koncu je prišlo do neljubega incidenta, ko so se igralci stegli med seboj. Sodnik g. Galič ni obviadal položaja.

KOROTAN: REKA 4:3 (3:1)

Tekma se je vršila na razmočenem terenu igrišča SK Reke, ki je močno oviral igro. Obe moštvi sta zaigrali živo, vendar je imel Korotan več od igre. Na višku pa je bila zlasti njegova obramba in halflinija. Sodnik je sodil zadovoljivo. Poglavje zase pa tvorijo občinstvo. Tako se vendar ne navija. Bilo je slišati povske in izraze, ki so daleka nad dostojnostjo poštenega človeka. Mislimo, da taki nastopi klubu več škodujejo kakor pa koristijo. Vodstvo kluba naj poskrbi, da se v bodoče taki izpadi ne bodo več ponavljali.

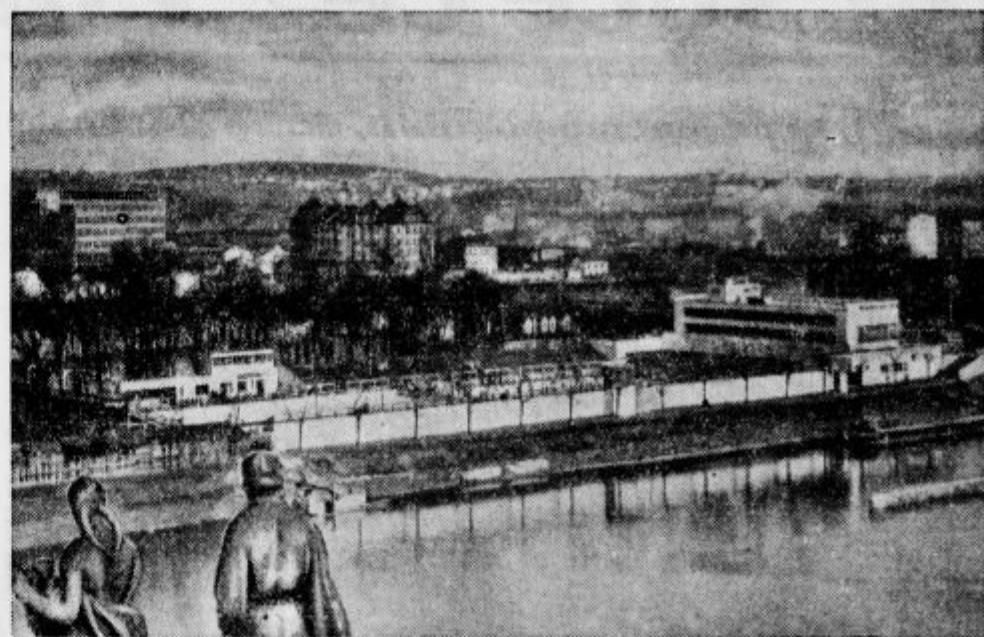
★

Belgrad, 11. nov. Jugoslavija: Gradjanski 1:0 (1:0). Jugoslavija je igrala s 5 rezervami, ker je večina njenih igralcev odšla v Sofijo. Ze v začetku igre je zabil gol za Jugoslavijo Marković.

Zemun, 11. nov. Bask:Sparta 4:1 (3:0). Moštvo Baska je bilo v glavnem tekmo vse igr. v nadmoči.

Sofija, 11. nov. Reprezentanca Sofije proti reprezentanci Belgrada 2:2. Prvi polčas je končal z rezultatom 1:0 za Belgrad.

Praški zimski stadion prišel na boben

Praški zimski stadion se zaradi večmilijonskega dolga nikakor ni mogel vzdržati in bo sedaj prodan na dražbi. S tem bo češkoslovaško glavno mesto izgubilo tudi eno največjih sportnih ustanov

Rapid premaga Ilirijo (1:0)

Maribor, 11. novembra.

Za nedeljsko prvenstveno tekmo med Ilirijo in Rapidom je vladalo veliko zanimanje, ker je to bil po daljšem času prvi nastop Ilirije v Mariboru. Ob tej priliki je tudi slavil eden najbolj znanih mariborskih sportnikov Pepo Barlovič, desni branilec Rapida, redko jubilejno tristo tekmo za svoje barve. Pred tekmo so mu klubske funkcijonarji častili in mu izročili lepa spominska darila.

Točno ob 14.30 je dal sodnik g. Nemeec znamenje za pričetek tekme. Ilirija je nastopila v sledeči postavi: Malič, Unterreiter, Brglez, Vili, Sočan Miro, Slapar, Zupančič Luce, Rihar, Jug; Rapid pa v postavi: Kosem, Barlovič, Antolič, Fučkar, Seifert, Golinar, Heller Baumel, Prinčič, Klipštätter, Vidrič.

Rapid ima začetni udarec, ostri napad konča s kotom proti Iliriji. Takoj zatem radi foula prosti strel proti Iliriji iz 30 m, izvede ga Barlovič, ostro bombo odbija obramba. Ilirija se nekako ne znajde na igrišču. Lep napad desnega krila Rapida, center strelja Seifert preko gola. Zopet je Heller v fronti, novi strel odbija Malič. Takoj nato prenaša Seifert lepo po zraku, Prinčič v zaletu udarja z glavo, Malič drži. Ilirijin napad igra še vedno razgano in preveč po zraku. V 18. minuti daje sodnik indirektni prosti strel na 7 metrov radi predolga nošenja žoge po Maliču. Obramba pa reši nevarno situacijo. Zopet napada Rapid z desne, ostri strel Hellaerja drži Malič sigurno. Baumel pošilja Vidriča po levem krilu, ta pa zamudi. Takoj nato napad Ilirije, prosti strel na 18 metrov brani vratar. Takoj nato ista slika pred golom Ilirije. Žoga se spreha za noge na nogo, dokler Prinčič z ostrim strelom ne zabije gola v 29. minuti. Ilirija je presenečena, vendar ni zmedena, temveč prične z ostrim napadom. Lepi napad jim ustavi sodnik z offsideom. Trije zaporedni koti proti Rapidu, a vsi brez uspeha. Pogačnik izvrstno drži Klipštätterja. V 42. minuti startata dva napadaleca na Maliča, ki obloži, vendar si kmalu opomore. Nato polčas.

V drugi polovici prične Ilirija, napad pa konča v autu. Kaos pred vrati Ilirije, toda žoga ne najde poti v mrežo. Par premišljenih napadov Ilirije obrani vratar in obramba R. V 11. minuti krasen center Slaparja. Pikič dobi na glavo, toda žoga gre preko prečke. Ilirija pritiska z vsemi

silami in ima mnogo več od igre. Rapidu se že poznajo posledice prehudega tempa v prvem polčasu. Nesporazum obrambe prinese Rapidu skoro gol, ki ga v zadnjem trenutku ubrani vratar. Pri Rapidu menja desna stran mesta, Heller gre v zvezo, toda igra ni zato nič boljša, ker je sedaj krilo prepočasno. Sledi napad Ilirije, Barlovič »povzice« leta na 17 metrov. Prosti strel z glavo čez gol. Protinapad Rapida, Brglez foula, Prinčič pa ostro strelja, toda Malič sigurno drži. Takoj nato slična situacija pred golom Rapida. Nevarna postane situacija pred vrati, vratar prekalno teče za žogo, prazni gol pa reši v zadnjem trenutku Barlovič. Prinčič parkrat krasno preigra svoje kolege v napadu, pa ne najde razumevanja. Prosti strel proti Rapidu na 16 metrov reši Barlovič z glavo. Rapid zavlačuje igro ter igra z outi. Ilirija z vsemi močmi skuša rešiti tekmo, vendar zaman. Igra je bila dobra, obojestransko se je igralo fair. V prvem polčasu je imel Rapid absolutno premoč, enako pa Ilirija v drugi polovici. Igralo se je preveč po zraku. Zmagalo je požrtvovalnejše moštvo. Občinstva je bilo okoli 1000, vreme pa zelo ugodno za nogomet.

Celjski sport

SK Železničar (Mar.): SK Celje 3:2 (1:2).

Celje, 11. nov.

Danes popoldne je bila na precej blatnem terenu na Glaziji zanimiva prvenstvena prvorazredna tekma med Železničarjem iz Maribora in domačim SK Celjem. Tekma je bila ves čas zelo razgibana in prvenstveni borbi primerno ostra. Zmagali so železničarji v razmerju 3:2 (1:2), ki so imeli v tehniki in kombinaciji boljše moštvo. Celjani so sicer igrali z velikim elanom, bili so pa počasnejši od svojega nasprotnika. Igra je bila v obeh polčasih odprta in napeta razen druge polovice drugega polčasa, ko je napad Celjanov po zmagovitem голу železničarjev znatno popustil. Sodnik g. Cimperman iz Ljubljane je bil v glavnem odboju, spregledal pa je več stvari v škodo obeh moštvev. Občinstvo, ki ga je bilo okoli 400, je bilo precej glasno, pa sodnika ni upravičeno napadalo. — Dopoldne je bila na istem igrišču drugorazredna prvenstvena tekma med SK Jugoslavijo in SK Atletiki, ki je končala z rezultatom 7:1 za Atletike.

S holesom skozi Afriko in Avstralijo

Mlada Angležinja Nita Rosslyn je sklenila prepotovati Evropo, Afriko, Avstralijo in Novo Zelandijo s kolesom. Svoje dolgo potovanje je nastopila v Londonu, kjer se, kakor vidimo na sliki, njeni prijatelji poslavljajo od nje

Dijaki: »Gospod profesor, zadnjič ste nam obljubili, da boste danes predavali o močganih.«
Profesor: Ze res, toda danes imam nekaj drugega v glavi.

★

»Ko sem bil v Afriki, sem nekoč sredi noči tekel iz kotora in ustrelil leva v spalni sraj.«
»No, no! Kako pa je prišel lev do spalne srajce?«

Pazite na svoje zdravje in na svojo obutev!

Furisti, lovci, smučarji in vsi oni, ki imajo bodisi poklicno, bodisi v zabavo opravila v vlažnem terenu ali v snegu naj uporabljajo mazilo HEVEAX, za katero jamčimo, da napravi vsako obutev nepremakljivo. Dobiti jo je v vseh specialnih trgovinah ali pri glavnem založniku: Lekarna Mr. M. Leustek, Ljubljana, Resljeva cesta 1.

Vsem državnim

in samoupravnim uslužbenecem s pridobljeno pravico do penzije podeljemo posojila do 15.000 Din — brez porekov — proti mesečnemu odplačilu na 5 let. Zahtevajte brezplačne prospekte! — Meščanska delniška hranilnica, Daruvar. — Osnošana 1903. god.

Usnjeni suknjiči

pumparce — najboljši nakup. A. Presker, Sv. Petra cesta 14.

Pokori se noči, da boš gospodar dnevu.

Obličite nas!

Brezobvezno Vam bomo razkazali alogo naših vseh vrst preproge, tekačev, tkanin za pohištvo, stor itd.

„ČILIM“
Dasaža nehotičnika.

Bolezen

prebavnih organov povzročajo razne falzificirane grenčice, zato jih zdravite z naravnim, domačim Jordan grenčico. Neškodljiva tudi pri daljši uporabi. Lastnik V. Rupp, Beograd, Čika Ljubina št. 18-L.